VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

X. (XXVI.) ÉVFOLYAM, 44. SZÁM 2015. OKTÓBER 31.

200 FORINT

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1046 Budapest, Munkácsy Mihály utca 51a; Telefon: 06 (1) 787-8621

MUNKÁSPÁRT

MUNKÁSPÁRT

ÚJULT ERŐVEL

15044

9 770865 514004

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

Mi a bal szemünkkel nézünk a világra. Így sok mindent észreveszünk, amit csak a jobb szemünkkel nem látnánk. Másként is látjuk a világot, mondjuk úgy, balszemmel. Ezután minden számunkban elmondjuk, miként is látjuk az éppen esedékes eseményeket a saját politikai értékítéletünk alapján, balszemmel.

TALÁLKOZTAM MINDEN PÁRTTAGUNKKAL

Az elmúlt héten találkoztam a párt tagjaival. Ez önmagában még nem újság, hiszen nap mint nap látjuk egymást a rendezvényeken, kitelepüléseken, látogatásokon. De a múlt héten minden párttagunkkal találkoztam. Lélekben, gondolatban találkoztunk, amikor minden egyes elvtársunk új tagkönyvét aláírtam.

Hányan vagyunk? Megvannak-e még a régi harcostársak? Jönnek-e újak? Számtalan kérdés motoszkál ilyenkor az ember fejében. Nem szoktuk a párt taglétszámát közölni, mivel a kapitalizmusban élünk. Nem szeretnénk, ha ellenfeleink ismernék a mi titkainkat. Akiknek tudnia kell, az tudja is. A megyei vezetőinktől minden hónapban változásjelentést kérünk, minden hónapban el kell számolni a tagdíjakkal, vagyis a megyei és budapesti vezetőink tudják, hogyan is állunk. Szeretnénk, ha sokkal több tagja lenne a pártnak, ha több fiatalt sikerülne felvenni. Szeretnénk, ha a párt mind a 106 országgyűlési választókerületben jelen lenne politikailag, és szervezetileg. Ettől még messze vagyunk, de haladunk ezen az úton. Adjon erőt mindannyiunknak annak tudata, hogy a Munkáspárt szervezetét, tagságát tekintve országos párt, a parlamenten kívül a legnagyobb, olyan párt, amely jelen van a politikai életben!

Sok idős elvtársunk tagkönyvét is aláírtam, és nagyon örülök, hogy közöttünk vannak. 16 olyan elvtársunk is van, akik a felszabadulás előtt, azaz 1945 előtt léptek be a pártba, ráadásul többségük az illegalitásban működő pártba. Büszkék vagyunk azokra a tagjainkra, akik részt vettek a háború utáni újjáépítésben, akik felépítették a szocialista Magyarországot. Tudjuk, milyen fájdalom tölti el szívüket, amikor a mai tőkés hatalmak az ő munkájuk eredményeit verik szét. Csak azzal tudjuk biztatni őket, hogy lesz még tavasz Magyarországon, eljön még a munkás, a dolgozó emberek országa. S, hogy eljöjjön mielőbb, mi, a ma élők, teszünk is érte.

2003 óta, amikor a mostani tagkönyvünket bevezettük, sokan hagytak itt bennünket örökre. Sokuk búcsúztatásán én magam is részt vettem, és mai is fájó érzés rájuk gondolni. De nem felejtjük őket, nem felejtjük, hogy a mai Munkáspárt az ő munkájuknak köszönhető.

Éppen a budapesti tagkönyveket írtam alá, amikor szomorú hírt hoztak Zuglóból. Elment Varga Antal elvtárs és Vas Béláné elvtársnő. Varga elvtársat még a szocializmusból ismertem. A BM Kormányőrség parancsnok-helyettese volt, sokszor összehozott vele a sors, amikor Kádár elvtárssal utaztunk. Talpig becsületes, magyar ember volt, hű kommunista. A régi rendszerben ezredes volt, a mi pártunkban egyszerű párttag, de becsülettel tette a dolgát. Ő is, és Vas elvtársnő is tudták, hogy a mi pártunkban nem az a fontos, hogy ki milyen munkát végez, hanem az, hogy minden munkát tisztességgel végezzenek el. Katika a BM-ben töltött évtizedek után jött hozzánk. Mindig és mindenben számíthattunk rá. Tagkönyvüket aláírtam. Számunkra ők örökre tagjaink maradnak.

De ne szomorkodjunk! Látom a tagkönyvekből, hogy tagságunk több mint fele 1990 után lépett be a Munkáspártba. Vagyis ők már a tőkés viszonyok között vállalták a szocializmus eszméjét, és a Munkáspártban látták meg azt az erőt, amely harcol a munkásokért, a dolgozó emberekért.

Tagságunk mintegy negyede az elmúlt tíz évben lett a Munkáspárt tagja. Közöttük értelemszerűen már sokkal több a középkorú és fiatal. A fiatalabb és középkorú nemzedék képviselői ma már szervesen beilleszkedtek a párt vezető testületeibe, a Központi Bizottságba, az Elnökségbe, és jelen vannak a budapesti és megyei elnökségekben. Ezen az úton kell tovább mennünk.

A tagkönyveket nézegetve látom, hogy mekkora utat is tett meg a mi pártunk. Negyedszázada nem tudtuk, hogy mi is a kapitalizmus, és főleg nem tudtuk, hogy hogyan kell a 20. század végén, a 21. század elején harcolni a tőke ellen. Aztán kollektíve megtanultuk, hogy a tőke nem jótevőnk, akitől a jobb életet lehet várni, hanem ellenségünk, aki ellen küzdenünk kell. Megtanultuk, hogy miként lehet az embereket megszólítani, megtanultuk szervezni a kitelepüléseket, a választási ajánlásgyűjtést. Kezdünk otthonosan mozogni az interneten.

Még nagyon sok mindent kell tanulnunk. Meg kell tanulni jobban „eladni” magunkat, megtalálni azokat a gondolatokat, amelyekkel jelöltjeinket a leghatékonyabban ajánlhatjuk a választásokon. Meg kell tanulnunk jó fényképeket csinálni önmagunkról, a rendezvényeinkről, tudva, hogy a mai világban a látvány, a kép- és filmanyag többet számít az írott szónál. Szóval, millió dolgot kell még tanulnunk, de jó úton vagyunk.

A mai korban adatainkat számtalan helyen tárolják elektromos úton, így a tagkönyv funkciója is változik. A tagkönyvnek erkölcsi értéke van, a Párt és mi, a tagok viszonyát fejezi ki. A Pártnak szüksége van a mi munkánkra, és mi büszkék vagyunk, hogy ennek a pártnak, a Munkáspártnak lehetünk tagjai.

Thürmer Gyula

HÉTBŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

A magyar futballválogatott tagjai között egymilliárd forintot oszthatnak szét, ha a norvégok elleni novemberi pótselejtezőn sikerül kiharcolni az Európa-bajnoki részvételt.

MUNKÁSPÁRT: Lassan már tényleg nincsenek csúcsai a pofátlanságnak. Jó esetben laposkúszásban bekerülünk az EB-re, s ezért a pocsékul teljesítő labdarúgók még orcátlan mértékű prémiumot is kapnának. Nos, összességében ezért nem nagyon aggódunk. Eddig sem ment, ezután sem fog. Mert a jó játék – ahogyan az emberség – nem pénzen, hanem tehetségen, munkán és akaraton múlik.

A Demokratikus Koalíció véleménye szerint a Nemzeti Média - és Hírközlési Hatóságra nincs szükség jelenlegi formájában, a szervezetre fordított költségvetési összeget a gyermekszegénység felszámolására kellene költeni.

MUNKÁSPÁRT: Mit mondjunk erre? Nyilvánvaló, hogy a DK-nak nem a gyermekszegénység van útban, hanem a kormánypárti médiahatóság. Az elitharc egyik újabb – nem is túl eredeti, nem is túl érdekes – megnyilvánulásával van dolgunk, de azt is látjuk, hogy a gyermekszegénységgel való törődést ennyivel le is tudták.

A Mezőhegyesi Ménesbirtok Zrt. gazdaságának szétdarabolása miatt háborodott fel Ernst József agrárszakember, ezért döntött úgy, hogy visszaküldi az agrárminiszternek az augusztus 20-i állami ünnepen tőle átvett díját.

MUNKÁSPÁRT: Mezőhegyest földarabolni és magánvásárlóknak eladni: bűn. A nemzeti kincsek, mint Mezőhegyes, közös. Ha közös, akkor állami kézben kell lennie. Ott sincs a legjobb helyen, de legalább nem egyes személyek cincálják szét a nemzeti örökséget.

A szalonna, a sonka és a kolbász is ugyanannyira rákkeltő, mint a cigaretta – írja friss jelentésében a World Health Organisation (WHO).

MUNKÁSPÁRT: Érdekes dolog ez. A magyar ember évezredek óta evett szalonnát, sonkát és kolbászt, és semmi baja sem volt. Ha el is hisszük, hogy igaz a jelentés, nem lehet, hogy a multik által gyártott, e-betűkkel teletömött árukról van szó? Igaz, erről a WHO nem szól.

Múlt vasárnap délután egy csoport Novák Előd jobbikos képviselő vezetésével a Szabadság téri szovjet emlékműhöz vonult, hogy eltávolítsák a szovjet címert, de ezt az ott lévő rendőrök megakadályozták.

MUNKÁSPÁRT: A Jobbik mostanában úgy állítja be magát, mint jobbközép néppárt, amely ráadásul jó kapcsolatokat ápol Oroszországgal is. Ha ez igaz lenne, Novák már nem lenne jobbikos vezető. Azonban egy egyszerű bírálatot sem kapott pártjától.

Vida László, Magyarország ungvári konzulja, Mihajlo Kolodko ungvári szobrász és Szerhij Mosák mecénás jelenlétében felavatták a vadászó Ferenc József osztrák császárt és magyar királyt kedvenc kutyájával ábrázoló szobrot a Schönborn parkban a kárpátaljai perecsenyi járásban, Turjavágáson.

MUNKÁSPÁRT: Megértjük a mecénást, hiszen ő adja pénzt. Megértjük a szobrászt, aki kapja a pénzt. De nagyon nem értjük a magyar konzul szerepét. Miért kell Magyarországnak ilyen hivatalos eseményhez adni a nevét? Ha már itt tartunk, miért nem az osztrák nagykövetet hívták Kijevből? Ja, és közben sikerült II. Rákóczi Ferencnek egy komikus torzó szobrot állítani Munkácson.

FERENC JÓZSEF

...ÉS RÁKÓCZI

A Bátor Harcos 2015 hadgyakorlattal a NATO demonstrálja erőfeszítéseit, amelyeket a térség stabilitása érdekében tesz – jelentette ki Simicskó István honvédelmi miniszter a Veszprém megyei Gyulafirátóton tartott harcászati gyakorlatot követő sajtótájékoztatón.

MUNKÁSPÁRT: Magyarország felett amerikai zászló lebeg. A stabilitáshoz nem amerikai katonák kellenek, hanem munka, biztos megélhetés. Az amerikai katonák egyiket sem hozzák. Elég az USA-ból, elég a NATO-ból!

ÚJ TAGKÖNYVET KAP A MUNKÁSPÁRT

AZ ÚJ TAGKÖNYV

Jövő január elsejétől új tagkönyvet vezet be a Munkáspárt. A tagkönyvcseréről az idén döntött a párt 26. Kongresszusa. Több ok miatt is szükségessé vált új tagsági könyvek bevezetése. Kezdjük a nagyon egyszerű, prózai okkal! A tagkönyveinkben hagyományosan vezetjük a havonkénti tagdíjfizetést. Az utolsó év, amely még szerepel a mostani dokumentumban, 2012. Azóta ugyan fűztünk be kiegészítő lapokat, de ez nem igazán elegáns megoldás.

Van más, súlyosabb ok is. A mostani tagkönyvünket 2003-ban vezettük be Azóta kétszer változott a párt neve. Előbb Magyar Kommunista Munkáspárt lettünk, 2013-ban pedig Magyar Munkáspártra változtattuk a párt nevét az ismert antikommunista törvények miatt. Változtattunk a jelképeinken is. Aki ma belép a pártba, mégsem kaphatja meg tagkönyvét a régi névvel és a régi emblémával!

És még valami. A Munkáspárt 26. kongresszusa új stratégiát határozott meg számunkra. A választási részvétel eddig is fontos volt, de most azt mondtuk: legyen 106 jelöltje a pártnak! Ez már nem csupán azt jelenti, hogy őrizzük a lángot. Ezt azt jelenti, hogy a Munkáspárt erőt érez arra, hogy új helyet követeljen magának a magyar politikában. Az új tagkönyv ennek is jelképe.

A tagkönyvcsere mindig fontos esemény a párt életében. Hiszen nem csupán arról van szó, hogy kicseréljük a régi papírokat. A tagkönyvcsere újabb lehetőség, hogy minden párttagunkhoz eljussunk, bárhol is lakjon elvtársunk. Újabb lehetőség arra, hogy elmagyarázzuk a Munkáspárt politikáját. Újabb lehetőség arra, hogy közös harcunk és közös sikereink bemutatásával lelkesítsük a párt harcosait. És nem utolsó sorban újabb lehetőség arra, hogy kikérjük elvtársaink véleményét, felmérjük, hogy mit gondolnak a politikánkról, mivel tudnak és mivel akarnak segíteni.

Egyes helyeken ódzkodnak a tagkönyvcserétől, mondván, hogy akárhányszor cserélünk tagkönyvet, mindig elveszítünk elvtársakat. Nos, ez ott igaz, ahol pontatlan, rendetlen a tagnyilvántartás, ahol nem látjuk egymást hétszámra, sőt hónapszámra. A tagkönyvcsere is segít abban, hogy változtassunk a rossz gyakorlaton.

KOVÁCS ISTVÁNNÉ ÉS FEHÉRVÁRI ZSOLTNÉ MUNKÁBAN

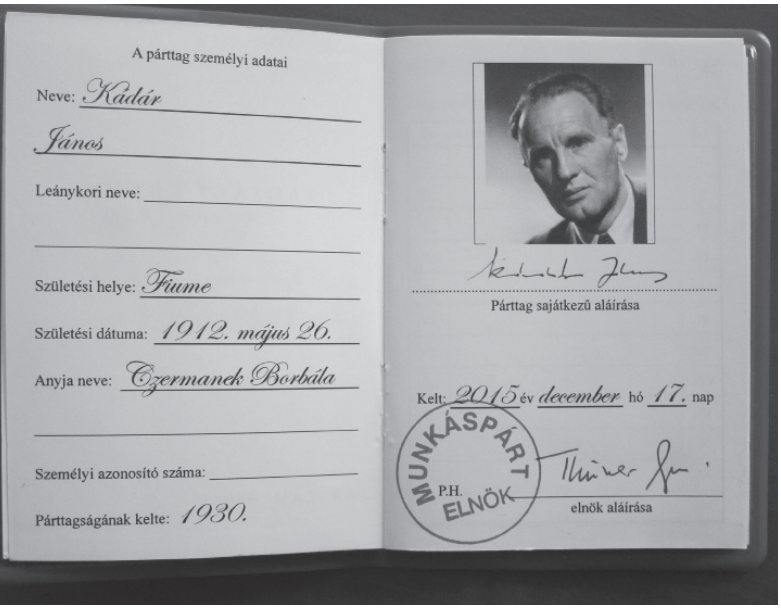

AZ 1. SZÁMÚ TAGKÖNYV KÁDÉR JÁNOS ELVTÁRSÉ

A tagkönyvekkel nagyon sokat dolgoztak a Központban dolgozó elvtársaink. Az Elnökségből Hajdu József volt az akció fő felelőse. A tagkönyv fizikai megtervezése és kinyomtatása Karacs Magdi és Kovács István érdeme, az adatok és fényképek nyilvántartása és kezelése pedig Nagy Istváné. Az új tagkönyvek kiállításán és teljes előkészítésén Fehérvári Zsoltné és Kovács Istvánné dolgoztak igen keményen. A munkában kisebb-nagyobb mértékig, de a pártközpont más munkatársai is részt vettek.

A következő hetekben kapjuk meg a tagkönyveket az összevont tagsági értekezleteken. A KB, a PEB és KEB tagjai, a megyei elnökök december 19-én a párt elnökétől vehetik át a tagkönyvet. Az ötvenes sorszámig az Elnökség zárolta a tagkönyvek kiadását. A tagkönyveket az ötvenegyestől kezdve állították ki a megyék ABC sorrendjében, és a megyéken belül is követve az ABC-t. Vagyis nincsenek „megkülönböztetett” tagkönyvek, kivéve az egyes számút, amelyet Kádár János elvtárs nevére állítottunk ki. ■

BETETTÜK A LÁBUNKAT VAS MEGYÉBE

December 6-án a Vas megyei Rátót és Vaskeresztes településeken időközi önkormányzati választásokat tartanak. Mint ismeretes, a Munkáspárt az utóbbi időben megpróbál mindenütt jelöltet állítani, hiszen előttünk a cél: 2018-ra mind a 106 országgyűlési választókerületben legyen jelöltünk. A párt vezetése megkérdezte a budapesti aktivistákat: Vas megyében nincs emberünk, vállaljuk, hogy külső segítséggel elindulunk? A válasz igen volt.

A kampánycsapat október 20-án jóval pirkadat előtt indult a „harcba". A csapatban egyszerre volt jelen tapasztalt „küzdő" és új párttag, akinek első megbízatásainak egyike volt a mostani szereplés.

A kettévált ajánlást gyűjtő brigád – a párt politikáját ismertető kampány anyaggal felvértezve – párhuzamosan kampányolt. Egy időben egyszerre folyt a párt népszerűsítése Rátóton, valamint Vaskeresztesen. Mindkét helyen házról házra járva lehetett megszólítani a lakosságot. A településen a kis brigádok tovább osztódtak és párokban kerestek fel minden lakást.

A sikeres munka egyik záloga, hogy a párt polgármesterjelöltje ott volt az ajánlást gyűjtők között. Kovács István az Országos Elnökség tagja és Fehérvári Zsolt, a KB tagja maga szólította meg a falu népességét, élőben bemutatkozhattak a választópolgároknak. A párt polgármester jelöltjei megjelenésükkel, beszélgetésükkel hiteles embereknek bizonyultak, nem is mondták egy helyen sem, hogy „erre az emberre nincs szükségünk", csak arra csodálkoztak rá, hogy a Munkáspárt honnan került oda.

A „Vörös Nyíl" küldöttsége teljesítette megbízatását, és estére – teljesítve a kongresszus határozatának szellemiségét – a pártnak újabb két polgármesterjelöltje lett. Ráadásul útközben még néhány támogatót is találtunk.

Azóta a helyi választási szervek döntése is megszületett: Kovács István és Fehérvári Zsolt immáron bejegyzett jelöltek.

Baráthné Éva,
az ajánlást gyűjtők egyike

KÖZELEG NOVEMBER 13

TUDTA ÖN, HOGY

- a magyar vasúti pálya 40%-án sebességkorlátozás van érvényben, és ezért mennek lassan a vonatok?
- 2007-ben 14 vonalat zártak be, 2009-ben pedig 24-et. Ezért nem lehet számos települést vasúton elérni?

TUDTA ÖN, HOGY

- 1982-2015 között a vonatjegy árak százhuszonötszörösére emelkedtek? Elviselhetetlenül drágák lettek a vasúti jegyek.
- a gyorsvonati pótjegyet 2013-ban vezették be, de ettől nem lett a vonat se gyorsabb, se kényelmesebb?

TUDTA ÖN, HOGY

- a MÁV 2663 személykocsijának 80%-a nem rendelkezik megfelelő tartállyal, így a WC-ből minden közvetlenül a sínekre hullik?
- a MÁV 484 villanymozdonyának 93%-át még a szocializmus éveiben gyártották?

TUDTA ÖN, HOGY

- a MÁV 2663 személykocsijának 56%-a nem esett át semmilyen felújításon 2000 óta?
- a MÁV összes személykocsija közül csak 7,4% légkondicionált és 6,3% kocsin van légjavító berendezés?

TUDTA ÖN, HOGY

- a MÁV Európa legpontatlanabb vasútja (6 év alatt 23 évet késik)?
- a vonatok 14%-a átlagosan több mint 5 percet késnek, ami több mint 27 millió utast érint évente?

(Adatok az internetről lettek összegyűjtve)

MIT AJÁNL A MUNKÁSPÁRT?

- Kényelmes, tiszta, pontos vonatokat!
- Olcsóbb vonatjegyeket!
- A magyar vasutak gyors fejlesztését!
- A közúti forgalom áttelerését a vasutakra!
  Elég a kamionokból!
- Pontos tájékoztatást az utazóknak!
- Tisztességes bérezést a MÁV-dolgozóknak! A dolgozókat fizessék meg, ne a csúcsvezetőket!
- A vasút állami tulajdonban legyen! Megállítjuk a vasúti szolgáltatások kiszervezését!
- A vasúti, közúti, helyi tömegközlekedés összehangolását.
  A buszok várják be a vonatokat!

MÁVAUT

JOBB VASUTAT AZ UTAZÓKNAK!
JOBB VASUTAT A DOLGOZÓKAK!

BORSODTÓL SOKAT VÁR A PÁRT

A Munkáspárt Borsod-Abaúj-Zemplén megyei elnöksége számolt be múlt héten az országos Elnökség ülésén a 26. Kongresszus óta végzett munkáról. Budai Ferenc megyei elnök mellett ott volt a miskolci szervezet vezetője, Fülöp Józsefné, az ózdi szervezet vezetője, Török Sándor és Kónya Béla, a KB tagja, BAZ-megyei alelnök, továbbá Bogsch Tiborné, a megyei elnökség tagja, gazdasági felelős is.

A BAZ-megyei szervezet a Munkáspárt egyik legerősebb szervezete, amelyre büszke az egész párt – hangzott el a megyei munkáról adott elnökségi értékelésben. Ez azonban nagyobb felelősséget is jelent BAZ megye minden párttagja számára. 2018-ban minden választókerületben jelöltet akarunk állítani, beleértve a mezőkövesdi és a sátoraljaújhelyi választókerületet is. Ezeken a területeken a jelenleginél sok több erőfeszítésre van szükség. BAZ megye vállalta azt is, hogy segítséget nyújt a jelöltállításban Hajdú-Bihar, valamint Szabolcs-Szatmár-Bereg megye egy-egy választókerületében, de ez a munka még nem indult el.

A borsodi kommunisták helytálltak a legutóbbi választásokon és ezt várjuk tőlük 2018-ban is – emelte ki a párt elnöke. Thürmer Gyula emlékeztetett a 26. kongresszus döntésére. A párt számára új feladat az, hogy mind a 106 körzetben jelöltet akarunk állítani. Ez kihívás minden pártszervezet számára, beleértve BAZ megyét is. A Központi Bizottság meghatározta, hogy milyen erőkre támaszkodunk ebben a munkában. Egyrészt, új erőket kell bevonni mindenütt, így BAZ megyében is. A párt idei tapasztalatai azt mutatják, hogy igenis lehetséges új párttagokat megnyerni. Másrészt, a meglévő erőinket kell jobban szervezni. A tapasztalat azt mutatja, hogy ez is lehetséges.

A párt elnöke utalt arra, hogy a KB ülésein és a SZEAK ülésein számos új eszközt sikerült kialakítani. Ilyen a „Normális életet akarunk!” aláírásgyűjtési akció. Ezt BAZ megyében is ki kell használni. Nagyon sok új szóróanyag készült, amelyeket a kitelepüléseken lehet terjeszteni. Borsodban is sokkal több kitelepülésre van szükség.

Thürmer Gyula szólt arról, hogy nagyon fontos részt venni a KB, a SZEAK ülésein, hiszen ezeken a fórumokon ismerhetjük meg egymás tapasztalatait, itt tudunk segíteni a helyi szervezeteknek, itt tudunk erőt meríteni a további munkához. A párt elnöke aláhúzta: a Munkáspárt Központi Bizottsága, Elnöksége számít a borsodiak munkájára és minden lehetséges segítséget megad a jövőben is. ■

AKCIÓBAN MISKOLCON

A Magyar Munkáspárt Miskolc város pártszervezetének aktivistái 2015.10.22-én délután tovább folytatták kitelepülésüket. „Többen aláírták felhívásunkat, szívesen elfogadták A Szabadság újságunkat, és szórólapjainkat” – számolt be a Facebookon Fülöp Józsefné „Arra kértük a lakosságot, hogy írja alá a Munkáspárt felhívását, mutassuk meg, hogy mi vagyunk többségben, a normális életet akaró normális emberek” – írta a párt miskolci vezetője. A párt aktivistáit láthatóan érdeklődéssel fogadták a helyiek a rendezvényen, ahová meghívást kapott a helyi sajtó is. A Minap.hu hírportál is beszámolt a munkáspárti aláírásgyűjtésről. „Normális életet akarunk. Mit jelent a normálisan élni? Azt jelenti, hogy van munkám azt jelenti, hogy nem kell félnem a holnaptól. Nem kell attól rettegnem, hogy a tőkés az utcára tesz, mert bezárja az üzemet vagy csak azért mert talált mást, aki még kevesebb pénzért hajlandó elvégezni az én munkámat” – idézte Fülöp Józsefnét a portál. ■

JOBBOLDALI PARLAMENT LENGYELORSZÁGBAN

A nemzeti konzervatív Jog és Igazságosság (PiS) győzött a múlt vasárnapi lengyel parlamenti választásokon, a törvényhozás alsóházába, a szejmbe pedig öt párt került be. A PiS a szavazatok 37,58 százalékát, míg a nyolc éve kormányzó jobbközép liberális Polgári Platform (PO) a voksok 24,09 százalékát szerezte meg, így a fő ellenzéki erővé válik a törvényhozásban. Parlamenti mandátumot nyert a szavazatok 8,81 százalékát megszerző jobboldali Kukiz'15 mozgalom, az 7,6 százalékos eredményt elérő újliberális Nowoczesna (Modern) párt, valamint az eddigi kormánykoalíció kisebbik tagja, a Lengyel Parasztpárt (PSL) is a maga 5,13 százalékos választási eredményével. A 460 fős alsóházban abszolút többséget jelent a PiS 235 mandátuma, a PO 138 mandátumot szerzett, a népszerű rocksztár Pawel Kukiz mozgalmának 42 képviselője lesz, a parasztpárt tizenhat, a Modern pedig 28 helyet szerzett.

Szorosan az 5 százalékos bejutási küszöb alatt végzett a jobboldali-populista KORWiN (4,76 százalék), valamint az Egyesült Baloldal (ZL), amelyet a „posztkommunista" Baloldali Demokratikus Szövetség (SLD), az új baloldalhoz sorolt Te Mozgalmad (TR) és több kisebb baloldali tömörülés alkot. A ZL a szavazatok 7,55 százalékát nyerte el, de mivel koalíció, így a 8 százalékos bejutási küszöb vonatkozott rá. A TVN24 hírtelevízió értesülései szerint kedden e célból a PO vezetése ül össze, a párton belül egyre többen Kopacznak a pártelnöki posztról való leváltását követelik.

A lengyel baloldalnak a parlamentből való kiszorulásával kapcsolatban hétfő este Leszek Miller, az SLD elnöke kijelentette: „a baloldal nélküli szejm olyan, mint a balkezét nélkülöző balkezes". Miller megerősítette a választások előtt bejelentett döntését: a párt tervezett tisztújításán nem pályázik elnöki posztra. Az SLD-t a parlamenten kívül rekedt Egyesült Baloldal tagjaként a választások egyik legnagyobb vesztesének emlegeti a lengyel sajtó. A balliberális Gazeta Wyborcza főszerkesztője szerint a lengyel társadalom „lábon lőtte" magát azzal, hogy többségében a jobboldalra szavazott, a bekövetkezett politikai váltás a rosszabb irányba történt.

A lengyel választások eredményével összefüggésben gyakran emlegetik Magyarországot, ugyanis noha különböző pártcsaládokba tartoznak, a Fidesz jó kapcsolatot ápol a Jog és Igazságossággal, amelyet csak a magyar-orosz együttműködés árnyékolt be. A nemzetközi sajtó a lengyel Fidesznek nevezi a Jog és Igazságosságot, a Süddeutsche Zeitung szerint a PiS „idegenellenes, demagóg és nacionalista" vezetője, Jaroslaw Kaczynski nyíltan vállalja, hogy „csodálója Orbán Viktornak és tekintélyelvű kormányzati stílusának". A ZDF német országos közszolgálati televízió a Heute.de című hírportálján Lengyelország választási győztesei Orbánt tekintik példaképüknek címmel közölt összeállítást, amelyben kiemelték, hogy a nemzeti konzervatív PiS a külpolitikában inkább Budapesttel, és nem Berlinnel léphet szoros együttműködésére. A ZDF tudósítója, Armin Coerper hangsúlyozta: „Orbán példaképnek számít, különösen a menekültkérdésben".

A polgári sajtó unásig elemezheti a lengyel eredményeket, és hasonlíthatja a Jog és Igazságosságot akárkihez, a lényegen nem változtat: először alakul meg a kapitalista Lengyelországban olyan parlament, amelyben nincsen baloldali párt. A PO bukásához számos botrányukon kívül hozzájárult liberális irányultságuk is, előrelátó módon még időben ki tudták menekíteni a bukásra ítélt párt volt miniszterelnökét, Donald Tuskot, aki ma az Európai Tanács elnöke. A „posztkommunistaként" aposztrofált baloldal kikopott a parlamentből, és nem nehéz meglátni a párhuzamot

a magyarországi helyzettel. A magyar jobboldalon kisebb a választék, mint a lengyelekén, a baloldal felaprózódása viszont beszédes. Ha ma tartanának választásokat Magyarországon, legalábbis kérdéses, hogy vajon bejutna-e az MSZP, a Gyurcsány-féle DK, vagy a nem is olyan régen még Bajnai Gordon nevével fémjelzett Együtt-PM. Érdekesség, hogy az Együtt-PM azóta már szétszakadt Együtt-re, és PM-re, nem lepődnénk meg, ha utóbbi „erőnél" is hamarosan elindulna az osztódás, Párbeszédre és Magyarországértra. A kérdés persze adott, hogy mégis kivel van együtt az Együtt, és kivel folytat párbeszédet a PM.

Ahogy a lengyel szociáldemokrácia, úgy a magyar sem tud választ adni az emberek problémáira, így sorsuk is hasonló lesz. A lengyel és a magyar közbeszédet is meghatározza a bevándorlási válság, amiben egyformán nem tudnak mit mondani ezek a pártok. A lengyel és a magyar jobboldal erősödése azonban nem a migrációs válság idején kezdődött el, ez a probléma most ugyan mobilizálja az embereket, de a mélyben nagyobb gondok vannak: szegénység, munkanélküliség, a kapitalizmus minden nyomora. Az MSZP-t és egykori szövetségeseit semmi értelme 2018-ban újra beszavazni a parlamentbe. A Munkáspártot annál inkább! Ezért dolgozunk, hiszen a cél adott. ■

POZSGAY ÚTJA A TÖRTÉNELEM SZEMÉTDOMBJA FELÉ

Még a liberális sajtót is meglepte Pozsgay Imre legutóbbi kijelentése a Közép-európai Club Pannonia rendezvényén. A 444.hu röviden így foglalta össze Pozsgay kijelentéseit: „Pozsgay Imre gyakorlatilag egyedül intézte el a kommunizmust”.

MIÉRT KEDVES POZSGAY A POLGÁRI HATALOMNAK?

A mai nemzedékek már aligha tudnak valamit a 82 éves Pozsgay Imréről, és mindenki végképpen elfeledkezne róla, ha időként nem rángatnák elő és nem akarnának kimondatni vele a mai hatalomnak tetsző dolgokat.

De miért is kedves Pozsgay személye a polgári hatalomnak? Pozsgay a rendszerváltás előtt az akkori kormányzó párt csúcsvezetőségének tagja volt. Ha ő nyilatkozik arról, hogy a szocializmus rossz volt, a szocializmusnak buknia kellett, akkor az nyilván így is volt – vélik a hatalom birtokosai. Pozsgay szerepeltetésével le lehet járatni Kádár Jánost, a szocializmust, sőt a mostani MSZP-t is. A mai polgári hatalom ezért ad szót, sőt katedrát Pozsgaynak. Ő pedig egyre nagyobbra festi saját szerepét, és közvetve-közvetlenül az egekbe emeli a rendszerváltás polgári figuráit, akik így az évek múlásával egyre nagyobbak, egyre tisztábbak, egyre magasztosabbak lesznek.

A SZEGÉNY SZABÓ GYERMEKÉNEK „KÜZDELMES” ÉLETE

Pozsgay Imre ma

Pozsgay 1933-ban született, Grósz Károly, Berecz János, Szűrős Mátyás, Horn Gyula nemzedékének tagja. Apja falusi szabó volt. A vidék hatása mindvégig elkísérte. Beszédéből a tájnyelv ízei köszöntek vissza, ami sokak számára rokonszenvessé tette. Szép magyar nyelven beszélt, ami idővel taszító magyarkodássá vált. A faluból magával hozta a józan paraszti gondolkodást, de egyúttal a falusi kisember „ki, ha nem én, majd megmutatom” mentalitását is.

Valamit jó, ha tudunk! Ha nincs a szocializmus, a szegény szabó gyereke sohasem végzi el az egyetemet, s nem nyílik meg előtte az érvényesülés útja. Soha sem lett volna belőle magasszintű pártvezető, miniszter. 24 évesen szépen indult a karrierje. 1957-65 között Bács-Kiskun megyében Pozsgay vezette a pártoktatási igazgatóságot, majd a megyei pártbizottság ideológiai főnöke

A reformkörök budapesti ülésén

lett. Vidéki hátterét, a szokásostól eltérő észjárását nem csak megtűrték az akkori MSZMP-ben, de támogatták is.

Pozsgay ezt a körülményt használta ki. Maga vallja önmagáról egy 1997-es interjúban: „A hatvanas évek végétől én akkor már nagyon-nagyon szembeálltam bizonyos gyakorlati tényekkel, ezért kerültem én a reformerek táborába.” 1969-ben kandidátusi disszertációjában a politikai intézmények megváltoztatását hirdette meg. A dolgozat nem jelenhetett meg, de Pozsgay karrierje nem tört ketté.

1969-ben hozták fel Budapestre. Hatalmat kapott. A Központi Bizottság sajtóalosztályának vezetője lett, ami mai fogalmakkal élve nagyjából olyan, mint a Rogán-féle propagandaminisztérium. 1975-ben kulturális miniszterhelyettessé nevezték ki. 1976-ban pedig ő vette át a beteg Orbán László kulturális miniszter helyét. Ekkor még mindig csak 43 éves.

Itt érezte úgy először, hogy robbanthat. 1982-ben a közoktatás fejlesztéséről folytatott vitában drámainak igyekezett beállítani az akkori helyzetet, elmarasztalta Óvári Miklóst, a KB illetékes titkárát, és így közvetve Kádár Jánost, az MSZMP főtitkárát. Nyilvánvaló volt, hogy az egyébként meglehetősen liberális MSZMP nem tűrhetett ilyen lépést. Pozsgay nem maradhatott miniszter, de azért valójában nem bukott. A Hazafias Népfront élére választották, sőt az Országgyűlésbe is bevitték. „Mi Pozsgay elvtársat becsületes kommunistának tartjuk” – mondta Kádár, aki ezúttal sem vállalta a nyílt személyi konfliktust.

DE MIT IS TETT POZSGAY IMRE?

Horn Gyulával és Németh Miklóssal

1989. január 28-án, a Kossuth Rádió 168 óra című adásában Pozsgay Imre, a kormányzó MSZMP csúcsvezetőségének tagja,

A Németh-kormány államminiszteréként a parlamentben

államminiszter bejelentette: az 1956 októberi eseményeket nem a szocializmus elleni ellenforradalomnak, hanem „népfelkelésnek" kell tekinteni. Csak a vak nem látta, hogy ez szakítás volt az 1956 óta folytatott politikával, és nyílt hadüzenet az akkori MSZMP-nek. Ha Pozsgay semmi mást sem tett volna, már akkor is kiérdemelte volna a vacsorát, amelyet majd Áder János 24 évvel később, Pozsgay 80. születésnapján adott.

De ez csak a jéghegy csúcsa volt. Pozsgay nyomult előre, minden nap új kérdésekkel veszítette szét a szocializmus kereteit és egyengette az utat a kapitalizmus előtt. 1988 november 23-án kijelentette, hogy a „többpártrendszer kialakítása elsősorban a társadalom akaratán és nem a kormányon múlik".

A rendszerváltás előtti ellenzéki erők nem ültek ott a pártvezetés ülésein, mégis szinte mindent tudtak. Pozsgay viszont a pártvezetés tagja volt, aki szoros kapcsolatot tartott fenn az ellenzék tagjaival. 1987. szeptember 27-én részt vett az ellenzék történelminek számító lakitelki gyűlésén, és november közepén a Magyar Nemzet, a Hazafias Népfront lapjának adott interjú lényegében leközölte az ellenzék politikai felhívását. Nyers Rezső, aki Kádár után az MSZMP elnöke lett, majd 1989 végén az MSZP elnöke, egy interjúban mondta: „Pozsgay Imre személyes kapcsolatot épített a lakitelekiekkel, én pedig egy balközép társulás, az Új Márciusi Front megalakításával próbálkoztam. Kádár János viszont egyikre sem volt kapható."

1988 őszétől megszervezték az első reformköröket, elsőként Csongrád megyében. A reformkörök az MSZMP-ben működő szervezetek voltak, amelyek formálisan a szocializmus megújításáért léptek fel, a valóságban a szocializmus megdöntéséért, a többpártrendszer bevezetéséért, a munkahelyi pártszervezetek felszámolásáért, az egységes MSZMP szétveréséért szálltak síkra. 1989 őszére a reformkörök taglétszámát már 20 ezerre becsülték. A reformkörök koronázatlan királya Pozsgay Imre, aki jelenlétével legalizálja az egyébként nyilvánvalóan pártellenes rendezvényeket.

1989 nyarán Bush amerikai elnök Budapestre látogatott. Pozsgay Imre, aki nem tagja a magyar tárgyalóküldöttségnek, a nagykövet rezidencián külön kereste fel az elnököt. Megerősítve látta saját elképzelését, hogy amerikai segédlettel szépen, békésen át lehet menni a kapitalizmusba.

És még valami, bár a sort lehetne még folytatni. Pozsgay Imre tagja a Németh-kormánynak. „A kormány megteremti a különböző formák fejlődésének lehetőségét, az arányokat majd kialakítja az élet" – jelenti ki a miniszterelnök 1989-ban, a valóságban pedig dübörög a spontán privatizáció, a kapitalizmus alapjainak megteremtése. Pozsgay lelkes támogatója e folyamatnak.

POZSGAY NEM EGYEDÜL CSINÁLTA

Bármit is mondanak a polgári lapok, bármit is állít maga Pozsgay, a rendszerváltást nem ő csinálta egyedül. Az árulásban, a szocializmus feladásában mások is osztoztak. A Munkáspárt 2011-ben elfogadott Program- Irányelvei így fogalmaztak:

„A rendszerváltást nem lehetett volna békésen végrehajtani, ha erős kommunista párt vezeti 1989-90-ben az országot. Az MSZMP azonban erre az időre megroppant, elvesztette világos marxista-leninista jellegét. A pártvezetés forradalmi-marxista erői fokozatosan adták fel állásaikat, és hátráltak ki a szocializmusból.

A pártvezetés teret engedett a reformköri mozgalomnak, amely nyílt célja a párt szétverése volt. A KISZ-t és a szakszervezeteket leválasztották a párt oldaláról, sőt szembeállították vele. Meghirdették és végrehajtották a Magyar Néphadsereg depolitizálását. azaz „politikától való mentesítését". Az állambiztonsági szerveket kitették a polgári ellenzék folyamatos támadásainak. A Munkásőrséget leszerelték. 1989 végére a munkás-paraszt hatalom védtelen maradt.

A vezetés kispolgári-szociáldemokrata-liberális irányzata pedig egyre erőteljesebb támadásba indult. Végül kiegyezett a nemzetközi nagytőke képviselőivel és a hazai polgári ellenzékkel. A kiegyezés azt jelentette, hogy az MSZMP békésen átadta a hatalmat, a rendszerváltásban résztvevő egykori MSZMP-s káderek pedig beilleszkedhettek a kapitalizmusba.

A párttitkár, az igazgató privatizálta a gyárat, tőkés lett. A tőkés bank hitelezte a privatizációt. A tőkés elzavarta a dolgozókat, eladta a gyárak eszközeit, ezzel felhalmozta eredeti tőkéjét, a vagyonát, részvényeit."

SZÜLETÉSNAPI BULI ÁDER JÁNOSSAL

A polgári rendszerváltók a nekik nyújtott támogatásért politikai aprópénzzel fizettek Pozsgaynak. Vezető politikusként nem kellett az új polgári hatalomnak. Az SZDSZ az 1989 végi népszavazással megakadályozta, hogy köztársasági elnök legyen. Az általa képviselt nacionalista vonal nem kellett a Nyers-Horn vezette MSZP-nek sem. 1991 májusában Bíró Zoltánnal együtt megalapította a Nemzeti Demokrata Szövetséget, amely öt évig vegetált. A 2006-os választások

Pozsgay a nyolcvanadik születésnapját ünnepli Áder Jánossal

előtt a Fidesz visszacsempészte a nagypolitikába azzal a céllal, hogy baloldali szavazókat csábítson el az MSZP-től. A Nemzeti Konzultációs Testület tagja lett. 2010-ben részt vett az új alkotmány kidolgozásában. ■

TÖRÖKORSZÁGBAN GYŐZNI FOG A SZOCIALIZMUS

Mostani számunkban új sorozatot indítunk. Bemutatjuk a világ kommunista és munkáspártjait. Megnézzük, hogy miként élnek, hogyan gondolkodnak a munkáspártok másutt, mi a sikereik titka vagy éppenséggel kudarcaik oka. Isztambulból indulunk, onnan, ahol az idén tartják a Kommunista és Munkáspártok 17. Nemzetközi Találkozóját, melynek házigazdája a Török Kommunista Párt.

A Török Kommunista Párt (TKP) a török munkásosztály marxista-leninista pártja – olvashatjuk a párt szervezeti szabályzatában. A kommunista jelzőt sokféle párt használta és használja Törökországban, gyakran olyanok is, amelyeknek semmi közük a tőke elleni harchoz, ami, ugye, a pártokat kommunistává teszi. A világ marxista-leninista pártjai a TKP-t tekintik a török munkásság és dolgozók autentikus képviselőjének, melynek de facto vezetője Kemal Okuyan. A Magyar Munkáspárt is a TKP-val ápol szoros, baráti kapcsolatokat.

AKIK MEGTANULTÁK AZ ILLEGALITÁST

A török kommunisták párttá szerveződése az 1920-as évekre vezethető vissza, amikor a III. Internacionálé segítségével a világ számos országában megszülettek a kommunista pártok. A TKP elődpártja 1920-ban jött létre. A párt történetének jelentős részét az illegalitás viszonyai között töltötte. Még a mai TKP-ban is vannak olyanok, akik az 1980-as török katonai puccs után börtönbe kerültek. Az illegális munka szabályai, a fegyelem, az óvatosság, a pontosság a mai pártban is élnek. Ma sem lehetnek biztosak abban, hogy a mai viszonylag nyugodt létezésnek mikor vet véget a tőke. A párt vezetőinek pontos listája most is hétpecsétes titok.

A Török Kommunista Párt mai formájában 2014 júliusában jött létre. A korábban létező kommunista párton belül súlyos politikai és ideológia konfliktus alakult ki. A vita a 2013-as törökországi tömegmegmozdulásokkal volt kapcsolatos. Mint ismeretes, 2013 májusában Isztambulban környezetvédők tüntetni kezdtek az ellen, hogy a Taksim városrészben található Gezi park fáit kivágják. A békésnek szánt demonstráció zavargásokba fulladt, amikor a rendőrök erőszak alkalmazásával próbálták meg a tüntetést feloszlatni. Idővel a tüntetéseken különböző politikai erők jelentek meg, beleértve a baloldal különböző árnyalatait is. Ott voltak a kommunisták is, sőt aktívan részt vettek a szervezés-

A TKP 2014-es kongresszusa

Kemal Okuyan pártelnök

ben. A párt három aktivistája, Ali Adiguzel, Bahtiyar Sahin és Deniz Tunaboylu ma is börtönben vannak.

A pártvezetés egy része úgy vélte, hogy a tömegtüntetések a török munkásosztály, a török dolgozók válasza nemcsak a török kormány lépéseire, de az egész tőkés válságra. Szerintük forradalmi helyzet alakult ki, amelyet a kommunistáknak ki kell használniuk, és a mozgalom élére kell állniuk.

A pártvezetés Kemal Okuyan vezette része viszont úgy vélte, hogy szó sincs a török társadalom forradalmizálódásáról. A megmozdulások kétségkívül tömegesek voltak, de nem a dolgozó tömegek lázadtak fel, hanem a kispolgárság, a középosztályok egy része, egyes értelmiségi körök akciójáról volt szó. A török kormány pedig arra használja a tüntetéseket, hogy leszámoljon a tőkés rendszer ellenfeleivel.

A vita pártszakadáshoz vezetett. A párt marxista-leninista szárnya Kemal Okuyan vezetésével megalakította a Török Kommunista Pártot. A velük egyet nem értők létrehozták a Törökország Népei Kommunista Pártját.

Az 1962-es született Kemal Okuyan. Izmirben végezte a középiskolát, majd diplomáját Isztambulban, a Boszporuszi Egyetem Politikatudományi Karán szerezte meg. 18 éves korában lépett be a TKP-ba. 1986 óta a Gelenek (Hagyomány) elnevezésű folyóirat szerkesztője, 2001 óta a TKP vezetésének tagja. Számos könyv és cikk szerzője. A nemzetközi kommunista és munkásmozgalom elismert és tekintélyes személyisége.

„TÖRÖKORSZÁGBAN GYŐZNI FOG A SZOCIALIZMUS”

„A szocializmus az egyetlen rendszer, amely megválthatja az emberiséget. A szocializmusra szükség van” – olvasható a párt programjában. A TKP harcot folytat a jelenlegi török kormány antidemokratikus politikája, a néptömegek kizsákmányolása és

A Magyar Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Felelős szerkesztő: Frankfurter Zsuzsanna
Szerkesztőség: 1046 Budapest, Munkácsy Mihály utca 51a.; telefon: (1) 787-8621; telefax: (1) 780-8306
A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél megrendelhető.

elnyomása ellen. 2002-ben, amikor az Igazság és Fejlődés Pártja (AKP) hatalomra jutott, a TKP volt az egyetlen párt, amely nyíltan beszélt a kormány reakciós, imperialista jellegéről. Az AKP

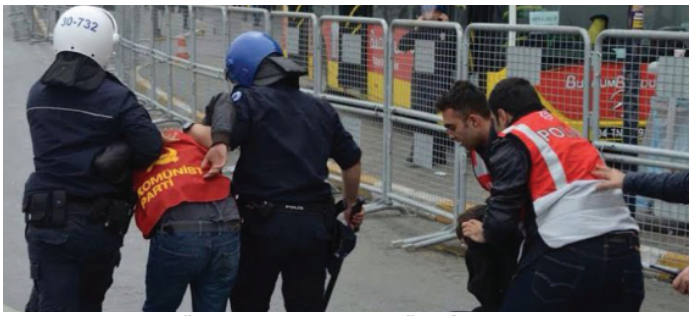

A TKP tüntetőit viszi el a rendőrség

reformokat, megújulást ígért. A valóságban az AKP könyörtelen eszközökkel tartja kordában a dolgozó tömegeket. A TKP következetes osztályharcra mozgósítja a dolgozókat.

A TKP harcol a dolgozó emberek napi érdekeiért, jogaik érvényesítéséért. Ugyanakkor mindig felmutatja a jövő igazi megoldását, a szocializmust, hangsúlyozva, hogy a kapitalizmusban is lehet tenni a dolgozók életének javításáért, de valóságos fordulatot csak a szocializmus hoz. „Törökországban győzni fog a szocializmus" – vallják a TKP tagjai.

A TKP küzd az egyház és az állam összeolvadása ellen. 2015 folyamán számos iskolában sztrájkokat szerveztek, ahol tiltakoztak az ellen, hogy a kormány kötelezővé tette a vallási oktatást az iskolákban.

A TKP ellenzi Törökország NATO-tagságát és aktív harcot folytat a NATO-akciók ellen, elítéli a „Nagy Törökország" megteremtésére irányuló törekvéseket.

Harcra készen a TKP aktivistái

„A RENDSZERT KELL MEGVÁLTOZTATNI, A RENDSZERT KELL MEGDÖNTENI!"

A TKP részt vesz a parlamenti és helyi választásokon. A parlamentbe gyakorlatilag lehetetlen bejutni, hiszen a bejutási küszöb 10 százalék. A választásokon való részvétel fő célja, hogy megmutassák a pártot az embereknek, agitáljanak a török tőkés kormány és egyben a tőkés rendszer ellen.

A 2015 júniusi választásokon a TKP közel 13 ezer szavazatot kapott, az összes szavazat 0,03 százalékát. Az idei választásokon a TKP azzal is kitűnt, hogy mind az 550 választókerületben női jelöltet indított. A lista élén Özlem Şen Abay jogásznő állt.

A választások után a párt vezetése az alábbiakat mondta ki: „Mi nem vesszük komolyan a június 7-i választásokon a TKP-re leadott szavazatokat. Ez egy szám, ami semmit sem jelent. Amit mi komolyan veszünk, az az, hogy sokan léptek be a pártba és sokan támogatják a harcunkat. Mi komolyan vesszük azokat az embereket, akik a TKP-ra szavaztak….A rendszert kell megváltoztatni, a rendszert kell megdönteni!"

KERESD A SOL-T!

A török kommunisták eszköztárában nagyon fontos helyet foglal el az internet. A TKP honlapján (www.kp.org.tr) sok minden elolvasható angolul is, de aki nem tud angolul vagy törökül, annak sem dolgavégezetlenül távoznia, mivel a bőséges képanyag jó betekintést ad a párt életébe. A SOL (www.sol.org.tr) a TKP által üzemeltetett hírportál, amely az egyik legnépszerűbb hírportál Törökországban. Keresd a SOL-t és mindenre választ kapsz! – adták ki a jelszót.

Hafizi Kazci, a SOL főszerkesztője 11 hónap és 20 nap börtönbüntetést kapott tavaly azért, mert egy televíziós vitában, úgy mond, megsértette Recep Tayyip Erdogan köztársasági elnököt.

A Nazim Hikmet kulturális központ a TKP egyik nagyon fontos politikai eszköze. Nazim Hikmet (1920-1963) a 20. század legismertebb török költője, drámaíró, regényíró, baloldali, kommunista ember volt. A TKP ezt a kulturális központot használja a fiatalok, az értelmiség megnyerésére.

A TKP harci eszközei tartoznak a gyűlések, felvonulások. Az utóbbi időben a rendőrség nem egyszer alkalmazott erőszakot

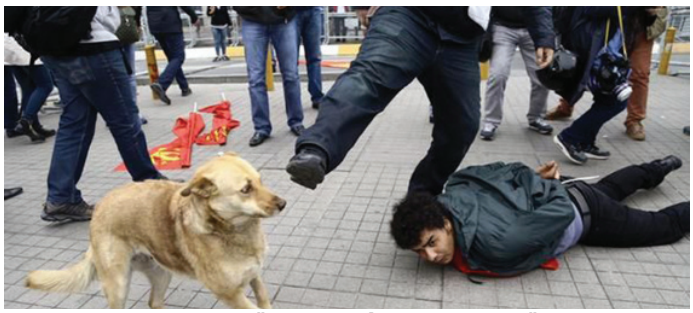

Kommunista tüntető ellen lép fel a rendőr

a TKP tüntetői ellen. A harc e formája nagy felkészültséget és kitartást kíván a párt tagjaitól. A TKP tagjai között nagyon sok a fiatal, ami részben a török társadalom viszonylag fiatal voltával magyarázható, részben pedig a TKP aktív ifjúsági munkájával.

TKP MINDENÜTT EURÓPÁBAN

A TKP az EU több országában rendelkezik szekciókkal, gyakorlatilag mindenütt, ahol törökök dolgoznak. Különösen erősek Németországban és Ausztriában. A TKP európai szekcióinak az a feladatuk, hogy szervezzék az adott országban élő török dolgozókat, és támogassák a TKP hazai politikai küzdelmét.

A TKP hazai és európai szervezetei szolidaritást vállaltak a Görög KP küzdelmével. Az idei görög választások során magyarázták az embereknek, hogy a Sziriza egy új típusú szociáldemokrata párt, nem a dolgozók, hanem az európai és a görög tőke érdekeit szolgálja.

EGYÜTT A HARCBAN

A Munkáspártot és a TKP-t összeköti az azonos meggyőződés, a marxista-leninista szemlélet. Hasonlóképpen gondolkodunk a mai politika kérdéseiről is. Szorosan együttműködünk kétoldalú alapon, több alkalommal cseréltünk küldöttségeket.

A Munkáspárt és a TKP egyaránt részt vesz az európai kommunista pártok Kezdeményezés elnevezésű együttműködési szervezetében, továbbá a Nemzetközi Kommunista Szemle közös folyóirat munkájában. ■

A TANULÁS NEM LEHET PRIVILÉGIUM

Az apartheid 1994-es eltörlése óta a legnagyobb diáktüntetést tartották Dél-Afrikában október 23-án. Cape Townban a parlamentnél és a fővárosban, Pretoriában a kormányzati épületeknél is összecsaptak a diákok a rendőrökkel, miután már előző héten diákok egy csoportja elbarikádozta a Withwatersrand egyetem bejáratát. A kormány tíz-tizenkét százalékkal emelné jövőre az egyetemi tandíjakat, amelyek már így is sok fiatal számára elérhetetlenné teszik a tanulást. A diákok szerint a tandíjemelés különösen a fekete fiatalok számára jelent hátrányt, hiszen sokuk szegény családból származik, a fekete családok átlagjövedelme jóval alacsonyabb, mint a fehéreké. A tüntető diákok egy része nem akar tandíjemelést, ebbe még bele is menne a kormány, a többség azonban már azt akarja, hogy töröljék el teljesen a tandíjat. ■